

(L. Sp. 1056). *Loven stadfæstet 20. Marts 1940.* (Lov-Tid. Nr. 92).

Loven gennemførtes paa Foranledning af en Anmodning, som Indenrigsministeriet havde modtaget fra Københavns Borgerrepræsentation og Magistrat om, at der maatte blive foretaget forskellige Ændringer i Lov af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune, § 27, saaledes som denne Paragraf er affattet ved Lov af 23. Januar 1914, § 1.

I en Skrivelse herom henstillede Kommunalbestyrelsen, at den gældende Regel, hvorefter der — bortset fra en Undtagelsesbestemmelse vedrørende nye Love — inden 15. Marts skal afholdes *overordentligt Valg til Borgerrepræsentationen*, saafremt Budgettets Vedtagelse vil medføre, at der i Indkomstskat maa *udskrives et større Beløb end Grundbeløbet med Tillæg af en Femtedel*, maatte blive ophævet, hvilket skete under Henviisning til, at Købstadkommuner og Sognekommuner i Forvejen har en videregaaende Adgang til Forhøjelse af Skatteudskrivningen, uden at det er nødvendigt i den Anledning at afholde Valg.

Samtidig ønskedes der tilvejebragt Lovhjemmel for, at Borgerrepræsentationen i Regnskabsaarets Løb skulde kunne *forandre den Procent af Grundbeløbet, hvormed Indkomstskatten udskrives*, dog at Beslutningen herom skulde være betinget af Indenrigsministerens Samtykke. Som Begrundelse herfor anførtes, at det særlig i Tider, i hvilke forøgede Udgifter maa forventes, uden at deres Størrelse kan forudses ved Budgettets Vedtagelse, vilde være af Betydning for Københavns Kommune at have Adgang til i Lighed med andre Kommuner i Regnskabsaarets Løb at dække forøgede Udgifter ved Forhøjelse af Indkomstskattens Beløb.

Endelig henstillede Kommunalbestyrelsen, at *Fristen for Budgettets endelige Behandling* maatte blive ændret fra den 15. Februar til den 15. Marts, idet man henviste til, at den gældende Ordning medførte en stærk Forcing af Kommunalbestyrelsens Arbejde. En Udsættelse af Fristen vilde ligeledes gøre det muligt for Kommunalbestyrelsen inden Budgettets Vedtagelse at danne sig et Skøn over Skatteydernes Indkomster paa Grundlag af de indgivne Selvangivelser.

I Skrivelsen oplystes det tillige, at Københavns Kommune for 1939—40, dersom Skatteudskrivningen ikke blev forhøjet, maatte paaregne et Underskud paa mellem 9 og 12½ Mill. Kr. som Følge af ekstraordinære Udgifter, bl. a. til det civile Luftværn. Herved var der ikke taget Hensyn til de øgede Lønudgifter, som i Regnskabsaarets sidste Maaneder vilde blive foraarsaget af Prisstigningen, idet Januarpristallet først forelaa efter, at Kommunalbestyrelsens Henvendelse var tilstillet Indenrigsministeriet.